

FEM PARAL·LEL

PUBLICACIÓ MENSUAL
Fundació privada El Molino
Juliol i Agost 2009

protagonistes

Enric Majó

“Pel jovent dels anys 60 i 70 era inevitable anar al Paral·lel, un lloc ple de llum i transgressió. Ara el Paral·lel s'ha convertit en una carretera, fosca i sense interès”

Amb una llarguíssima carrera damunt dels escenaris de Catalunya i Madrid, va començar a actuar de ben jove, amb 20 anys, l'any 1965, amb *Después de la caída* d'Arthur Miller, al teatre Poliorama de Barcelona, dirigit per Adolfo Marsillach. D'aleshores ençà ha actuat en moltes obres de teatre dirigides per directors de renom com Pere Planella, Ricard Salvat, Abel Folch, Herman Bonnin, Pilar Miró o Sergi Belbel. El seu paper a l'obra *Terra baixa* d'Àngel Guimerà, on interpretava el personatge de *Manelic* l'any 1981, sota la direcció de Josep Montanyès i Josep Maria de Segarra, el va catapultar a la fama.

El seu repertori interpretatiu abraça tot tipus de gèneres teatrals: des del teatre clàssic català, adaptacions teatrals de clàssics catalans i autors moderns (*Les paraules de l'ànima* de Ramon Llull, *Ronda de mort a Sinerà* de Salvador Espriu, *Cançó de la terra* de Jacint Verdaguer, *Nausica* de Joan Maragall, *Lucrècia Borja* de Maria Aurèlia Capmany, *Quan la ràdio parlava de Franco* de Benet i Jornet i Terenci Moix, *El retaule del flautista* de Jordi Teixidor dirigida per Feliu Formosa, *Un dia, mirall trencat* de Mercè Rodoreda), teatre clàssic espanyol (*Yerma* de Federico García Lorca a la companyia de Núria Espert, *Farsa y licencia de la Reina Castiza* i *La cabeza del dragón* de Ramón María del Valle Inclán), així com obres de clàssics universals -antics i moderns- com Marivaux (*El triomf de l'amor*), Shakespeare (*Hamlet*, *El Mercader de Venècia*), Molière (*Dom Joan*), Sòfocles (*Edip rei*), Brecht (*A la jungla de les ciutats* i *Un home és un home*), i Tom Stoppard (*El veritable inspector Hound*). Ha estat convidat durant tres anys consecutius a la Companyia Nacional de Teatro Clásico. Des de l'any 1986 també s'ha dedicat a la direcció teatral amb muntatges com *Setmana Santa* de Salvador Espriu (1986), *Un passeig pel bosc* (1991), *Lissístrata* (2003), o *La croada dels infants* (2004).

Ha interpretat més d'una trentena de personatges dramàtics en sèries de la televisió. Destaquem, pel seu ressò popular, *Nissaga de poder* (1996-1998) a Tv3 i *Goya* (1985) a TVE. També ha fet cinema i ha actuat en una dotzena de pel·lícules.

del Paral·lel

Ens trobem per parlar amb Enric Majó, un dels grans del teatre català. Enric Majó no xerra, enraona. El que diu ho diu amb raó, amb seny. Té un parlar pausat i elegant. Escull acuradament les paraules, i no en diu ni una de més. No en va porta més de 40 anys lligat al teatre, a la cultura, i coneix, com pocs, el valor de la paraula.

“Vaig néixer a Rubí i quan era jovent, a meitat dels anys 60, era inevitable baixar a Barcelona i anar al Paral·lel”. Amb aquesta frase, gairebé una declaració d'intencions, comencem una conversa centrada en el Paral·lel, un carrer que Enric Majó s'estima i reivindica com a nou **bulevard de la ciutat de Barcelona.**

“Vaig començar a treballar al Poliorama, i la meva segona obra, “En Baldiri de la costa”, ja la vaig fer al Talía, amb en Pau Gasavall, la Mercè Broquetes i la Rosa Maria Sardà. També vaig treballat al Victòria. Però al Paral·lel no només hi anava a treballar, hi anàvem per curiositat, atrets per conèixer un nou món. Era un dels pocs llocs transgressors de la Barcelona franquista. Una transgressió familiar, -ens diu-, que avui en dia veuríem com a light... Amb “En Baldiri de la costa” varem fer una gira de 9 mesos, i després varem tornar al Talía. Un èxit espatarrant. Érem molt joves i estàvem en aquell moment de la vida que fa que tot et sembli meravellós, fins hi tot anar de gira a Agramunt!”, ens diu amb un somriure als llavis.

Assegut bevent un cafè, amb un aplom que molts voldrien, porta una camisa de fil blau marí impecable. És d'aquelles homes que tot li escau bé... Li demanem que segueixi desgranant els seus records del Paral·lel, això sí, ens repeteix més d'una vegada, **“no parlo des de la nostàlgia: els temps han canviat, i tampoc no vull ni pretenc que tot torni a ser igual. De fet és impossible”.**

I El Molino..., li preguntem: **“era l'ànima del Paral·lel.** Recordo amb admiració a les grans Mary Mistral i Gardenia Pulido i el gran Johnson. Era genial; tenia una capacitat de transformació fora de sèrie. Fins hi tot s'havia arribat a disfressar de bamba!! L'ambient d' El Molino, de les revistes d'en Gasa al Victòria, de l'Arnau, de l'Apolo o de l'Espanol i de tot el Paral·lel era pràcticament familiar. Les terrasses estaven sempre plenes de colles d'amics i de famílies. La gent anava al Paral·lel sense tenir una obra triada: anaven a veure una revista i ha passar-s'ho be, que per alguns l'època ja era prou grisa...” Molts joves d'avui en dia ja no recorden el què va significar el franquisme pel món de l'espectacle. Es pot resumir amb una paraula: **censura.** **“Tot havia de passar pel censor. Primer el guió, el text. Te'l podien tornar amb algunes modificacions o tot taxat i canviat. I després el vestuari, sobretot el de les dones. Finalment -ens diu amb cert aire de ràbia- assitien a l'assaig general per comprovar que tot es feia segons les seves indicacions. Era absurd i vexatori”.**

I a principis dels 80, l'avinguda de la llum, dels teatres, de la gresca, de l'ambient festiu, **va començar a canviar...** **“Entenc -ens diu l'Enric- que d'una banda varen canviar les formes d'oci de la gent i en varen sorgir de noves.**

Però crec que gran part de culpa de l'esmoreïment del Paral·lel, o del Raval, la va tenir l'aparició de la droga, de l'heroïna i després de la cocaïna. La desesperació dels drogoaddictes per aconseguir diners els feia delinquir... i també, perquè no dir-ho, sempre m'ha fet la impressió que per part de les autoritats hi ha hagut una certa desídia. Varen deixar morir el Paral·lel, conscient o inconscientment”.

Continua la conversa, amb un aire reivindicatiu: **“Els empresaris demanaven més llum al carrer i les autoritats no hi varen fer gran cosa. El Paral·lel es va convertir en un lloc fosc. Fins ara, que sembla que hi ha una certa voluntat de canviar les coses. I per no deixar-lo morir del tot les coses haurien de canviar ja, com s'ha fet amb El Raval”.**

Per Enric Majó és imprescindible **fer un procés de participació ciutadana i un profund procés de reflexió** amb tots els actors implicats: administracions competents, empresaris, comerciants i veïns **per donar un nou sentit a una de les avingudes més importants de la nostra ciutat.** **“Jo no vull que torni a ser com abans, perquè les coses han canviat. Només demano que el Paral·lel sigui una avinguda, un bulevard, i que deixi de ser la carretera fosca que és ara”.** Perquè l'Enric ho té clar: si se li dona llum i vida al carrer la gent hi tornarà. **“Fa falta una intervenció estètica a gran escala. Hi ha molts trams que ara són lletjos. I si es renoven les façanes, es dignifiquen, obren comerços interessants, i més teatres tothom si apuntarà: és l'efecte dominó”.**

Li demanem que faci volar la imaginació i ens doni idees pel “nou Paral·lel”, una carta als Reis d'Orient, vaja. No dubta ni un instant. **“Es podria fer un bulevard, com n'hi ha tants pel món, dedicat a l'espectacle i a les arts. Com el Bulevard de la Fama, a Hollywood, Los Angeles, amb els noms de les nostres estrelles a la vorera: la Mary Santpere, la Xirgu, la Bella Dorita, l'Escamillo, Sara Montiel, Carmen de Lirio, Adolfo Marsillach, Núria Espert, Rosa Maria Sardà, Josep Maria Flotats, Paco Morán, El Tricicle i un llarg etcètera. ...T'ho imagines?”** Uauuuuu... continua Enric, si et plau. **“Recuperar les terrasses, com a nou espai de convivència. Llocs vius i alegres, segurs a totes hores i per a tots els públics. Crec que les terrasses, com ha passat a Gràcia o del Raval, fan defugir, automàticament, els problemes de la marginació i la delinqüència. Tot això s'ha de fer amb la complicitat dels veïns. Sense ells no és pot fer res”.** Afirmar rotundament.

I ara que tot està en crisi, no podíem acabar sense preguntar-li com veu la crisi... del teatre!!! **“El teatre sempre ha estat en crisi, és inevitable perquè ha de ser sempre un producte contemporani: no et pots avançar, sinó no connectes; ni retardar el moment, sinó ja està caducat. Ha de ser al moment; això fa que hagi d'estar sempre a la última. El teatre mai ha estat majoritari. Un teatre d'evasió, com podia ser la revista, ha estat substituït per alguns programes de TV; el teatre pot tenir uns fluxos més o menys importants, però crec fermament que cada vegada estem fent millor teatre. El nivell mig ha pujat”.**

I si ens ho diu l'Enric Majó, tot un senyor de l'escena, ens ho hem de creure, no?

EDITORIAL

El Paral.lel, oportunitat para Barcelona (I)

Existe una ilusión colectiva por la transformación del eje que cruza los tres distritos más dinámicos de Barcelona, esa avenida que en otras épocas fue punto de encuentro de lo más diverso en un escenario, la picaresca y la transgresión a través del arte lúdico, con nocturnidad y plumas bañadas de risas y copas... Ese Paral.lel ha calado en el "consciente" de unas generaciones añoradas de un placer efímero que perdura en el tiempo y lo hace tangible todavía hoy. Esa es la verdadera fuerza de una ilusión latente y deseada, que sueña con recuperar aquello que representó un mundo de fantasía inocente vista con ojos actuales.

No podemos olvidar que **Barcelona es "cantera de artistas", laboratorio de ideas, y el máximo exponente de la creatividad del Teatro** en todas sus manifestaciones, es decir, la materia prima de la que se nutren los espacios de representación artística en todo el mundo. Ese aspecto sería suficiente para exigir una dotación necesaria, no permitir que nuestros artistas tengan que emigrar con su talento a otros países, y hacer todo lo posible para retener esos valores y darles la oportunidad de trabajar en su casa, convertir esa

oferta en espacios sostenibles y rentables, poner al frente a los mejores gestores, dotarlos de recursos suficientes para hacer de todo ello un concepto de "modelo de negocio" actual e innovador, que pueda replicarse y ser en sí mismo competitivo (lo que se entiende por economía de mercado productiva).

La SOCIEDAD CIVIL, a través de la FEM, se ha comprometido y está demostrando su confianza en la Ciudad, en sus barrios, en todos los empresarios, autónomos, asociaciones, y está apostando por incorporar nuevos RETOS que puedan potenciar la gran marca que ya es Barcelona alrededor del mundo. El turismo es para la ciudad un elemento básico de su economía, que unidos al Puerto, Feria y Aeropuerto forman el eje principal de desarrollo y sostenibilidad de la mayoría de los negocios que configuran la ciudad:

- ¿Podemos ignorar un factor estratégico clave que permita a Barcelona seguir liderando la recepción del turismo?
- ¿Volveremos a tener otra oportunidad como la actual?
- ¿Nosotros o quién?, y si no es ahora, ¿cuándo será?

Desde la FEM hacemos todo lo posible por contagiar y expandir lo que consideramos tiene que ser una inversión de recursos, pero imprescindible también voluntad de gestionar con entusiasmo un Plan llamado a desarrollar los barrios más concentrados e integradores que tiene la Ciudad. Estamos más que convencidos de que nuestra ilusión es compartida por el Ayuntamiento y distritos, y hemos tenido pruebas evidentes de apoyo y soporte para poder decir que los Grupos Políticos que están en la oposición son tan conscientes como los que están gobernando de la

necesidad de abordar un Plan ambicioso que permita la transformación y desarrollo del conjunto de actividades, dotarlos de los servicios necesarios para ofrecer al conjunto de ciudadanos propuestas viables e integradoras que pongan de manifiesto la creatividad de una ciudad considerada por los principales prescriptores una de las mejores propuestas de urbanismo, cultura, arte, gastronomía, y espacios diferenciados que se pueden ofrecer, sin olvidar el clima y un tratamiento ciudadano que haga que Barcelona siga siendo una ciudad amable y acogedora para los que la habitan y visitan.

La importancia de abordar con responsabilidad una propuesta que aporte soluciones para **INTEGRAR los tres distritos (Sans-Montjuich, Ciutat Vella, y Eixample)**, tiene a la vez que poder desarrollar el conjunto de valores que los tres aportan, tanto a la convivencia diaria como al funcionamiento de infinidad de empresas y trabajadores autónomos. Cada uno de los distritos tiene potencial suficiente y diferenciado para formar un conjunto armónico de propuesta actual e innovadora a la vez que tradición e historia, y un gran valor comercial, urbanístico, cultural, artístico, social e integrador. Su diversidad es el máximo exponente de esa Barcelona acogedora, cosmopolita, que de forma permanente está de moda, es la ciudad por excelencia a la que todos quieren volver de nuevo. Tenemos que lograr que ese mismo afecto lo sientan los ciudadanos que viven en ella, que estén dispuestos a participar de manera activa, que se recuperen la ilusión y el orgullo de ser partícipe de los acontecimientos que ofrece la ciudad.

FEM Innovació

JORNADA SOBRE L' AGENDA ACTUAL DE LA INNOVACIÓ

El passat divendres 5 de juny, al Caixaforum de Barcelona, va tenir lloc la primera jornada de FEM INNOVACIÓ, una de les branques de la FEM (Fundació El Molino). Els objectius de la jornada foren donar a conèixer l'estat de la qüestió de la innovació al nostre país des de diversos sectors (la cultura, la creativitat, l'urbanisme i l'empresa), tant de l'àmbit públic com del privat. El punt de vista internacional el va aportar **Jorge Rufat-Latre**, director general de *Strategos*, una consultoria internacional, amb seu a Xicago, que ell mateix defineix com "una consultoria que ajuda a les empreses a innovar i a créixer". La inauguració i la cloenda de la Jornada varen estar a càrrec d'Imma Moraleda, regidora de Sants-Montjuïc, i de Jordi William Carnes, tercer tinent d'alcalde de l'ajuntament de Barcelona.

Bona part del debat es va centrar en la importància de la triple hèlix i en la necessitat d'enfortir els llaços entre tots els actors implicats (administració pública, empresa privada i universitat) i en les relacions de partenariat, públic i privat, que s'han d'establir per fer possible la innovació en tots els sectors.

fundadors de la FEM

Pilar Mijangos

Pilar Mijangos, empresària i vicepresidenta tercera de la FEM.

Una empresària d'èxit, una emprenedora apassionada pel món del comerç, filla del Poblesec, que lluita per recuperar l'esperit comercial i lúdic del Paral·lel

PERFIL

Pilar Mijangos i Pejó (Barcelona, 1950) va néixer al carrer Radas del Poblesec, on hi va viure fins els 5 anys. Amb el seu germà Artur varen crear la primera galeria comercial de Barcelona a principis dels anys 70', *El Mercadillo de Balmes*, i 4 anys després el *Mercadillo de Portaferrisa*, a imitació dels famosos *mercadillos* de Londres, que aleshores eren de tendència hippy. Varen contribuir al naixement de marques com Mango, System Action o Golo-Golo, i paral·lelament varen inaugurar un cinema a l'aire lliure al Prat de Llobregat (el conegut Autocine). Anys després i tota sola va començar la nova etapa amb les botigues ZAS, situades als punts més estratègics de la ciutat i les primeres en introduir a Barcelona la botiga multi marca de gama alta. En aquests moments col·labora i participa amb *Fundació Barcelona Cultura* i amb *Turisme de Barcelona (Shopping Line)*.

P: Quin és el teu primer record del Paral·lel?

Vivíem a casa de la meva àvia Carmen al carrer Radas. La meva mare era perruquera al barri i amb l'àvia ens passàvem tot el dia al parc de Montjuïc. Recordo amb enyorança els quioscos del Paral·lel on venien fruita fresca (síndria i meló a trossos, etc)... Recordo anar amb l'àvia al cinema Amèrica a passar la tarda: hi havien "varietés", es a dir, que a més de dues pel·lícules hi havien actuacions dels cantants del folklore de la època. Suposo que d'aquí neix l'afició pel flamenc. Després d'aquesta època van néixer el Cinerama i Studio 54, però poc a poc va desaparèixer l'esperit de Broadway que tants anys va caracteritzar-lo.

P: Què et va moure a formar part del projecte de la Fundació El Molino?

A mi només em va moure L'Elvira Vázquez, la seva capacitat i la seva il·lusió: és un ésser que em transmet energia positiva i té la capacitat de treure el millor de les persones que la envolten. Des de la Fundació es podran fer un munt de coses per ajudar a la iniciativa privada a desenvolupar un projecte on hi participi tothom. **A partir del seu projecte d'El Molino es va crear d'una manera natural un cultiu d'idees que hem anat compartint amb la gent del barri i les institucions**, i amb el recolzament de les regidores dels dos districtes (Sants-Montjuïc i Ciutat Vella), i hem aconseguit un conveni amb l'Ajuntament per donar-li forma i poder dur a terme un projecte urbanístic de un nou Paral·lel.

P: Amb la teva experiència i trajectòria com a empresària dedicada al comerç, què pots aportar a la FEM?

Jo crec molt en la fusió multicultural, vinculant cultura amb arts escèniques. **Hem d'aconseguir amb el nou Paral·lel que s'ampliï la oferta de nit i de dia, fent venir gent del món de l'espectacle, gent que fa moure altra gent, persones que són prescriptors de les tendències, persones que fer turisme per aquest tros**

de la nostra ciutat els faci sentir especials. Tornar a obrir les terrasses dels locals tot l'any, provocant el passeig dels visitants i dels veïns tant del barri com de la ciutat. Barcelona gaudeix d'un clima i d'una llum privilegiats per fer-ho. A través dels aparadors dels establiments i re decorant de nou aquests espais hem d'aconseguir crear un clima d'avinguda amb una mica més de lluentor. A la FEM ens agradaria aconseguir una Barcelona més "canalla", respectant en tot moment l'ordre públic i cívic, es clar.

M'agradaria aconseguir un barri sostenible, tant pels veïns com pels forans. Un barri on s'hi trobés de tot, on fos possible anar a peu de compres, de copes, al restaurant, al bar a fer un billar, al cinema, a El Molino, al teatre en general, als museus, al port, al Grec, al meravellós parc que és tota la muntanya de Montjuïc. **No crec que hi hagi arreu del món un barri tant ric i entranyable, que amb tant poc espai tingui tantes coses, i amb un recorregut tan fàcil de fer!**

S'han d'ampliar les voreres del Paral·lel, implantar terrasses, remodelar els establiments i aconseguir que entre la Fira i el Port, tot passejant, facis a peu els dos Km. i mig sense adonar-te. Els teatres hi són, l'esperit de tots els empresaris també: hem comprovat que esperen la inauguració d'El Molino amb molta esperança i il·lusió.

P: I com veus el barri del Poblesec i el Paral·lel d'aquí 5 anys?

El veig com el nou Broadway de Barcelona. Crec molt en el model turístic que pagui algun peatge: necessitem clients, de dia i de nit, però amb **un model de turisme sostenible i viable**. No s'hi val utilitzar la ciutat sense cap cost i aquesta serà una proposta de ben segur rentable per a tothom.

El barri, que té unes connotacions culturals que no es poden perdre, ha de ser tolerant amb aquestes noves propostes, i ha d'estar obert a nous formats de feina. Amb una bona gestió de les Pimes es pot evitar la implantació de grans cadenes, que fan el món unicolor, i conservar els negocis propis. Hem de **recuperar la identitat genètica natural del barri i l'esperit comercial** que els catalans tenim i que tant ens honora.

Hem de tenir un Paral·lel gestionat per persones amb capacitat per fer-nos sentir d'arreu del món. Necessitem espectacles nacionals i internacionals, restaurants amb el mateix criteri, sense fronteres, comerços amb la nostra identitat, terrasses plenes tot el dia, crear un clima de festa i de gent guapa. Remodelant i maquillant molts dels establiments es crearà de ben segur aquest nou clima innovador que tant ens ajudarà amb la nova etapa del Paral·lel. **Per fer-ho possible, des de la FEM tindrem una consultoria amb tutoria per fer un seguiment de tots aquells projectes empresarials, nous o en actiu, que ho necessitin**; ens podran demanar orientació comercial, de imatge, de interiorisme i estratègia empresarial.

Tenim unes previsions turístiques amb la capacitat de la nova terminal 1 de l'aeroport molt importants. Si a això li sumem els visitants dels creuers que passen pel Port i els visitants de la Fira, no podem deixar perdre un cop més una bona oportunitat de negoci. I és relativament fàcil, si reFEM un passeig, com el Paral·lel, atractiu per a tots els públics.

Tots plegats, treballant junts, hem de provocar que aquest succés, que és viable, es faci realitat.

Conversa amb

Jordi Romeu

Jordi Romeu, president de la Coordinadora d'Entitats del Poblesec i medalla d'honor de la ciutat de Barcelona per la seva feina constant en el moviment associatiu del Poblesec.

"El Paral·lel és una avinguda que s'ha deixat morir i costarà de tornar a recuperar. Crec en el projecte de la Fundació El Molino: ha aconseguit despertar la il·lusió de la gent i de l'administració, dels tres districtes que hi conflueixen, per treballar tots junts... hem de potenciar el comerç, restauració, hotels i tots plegats tornar a donar vida pròpia al nostre estimat Paral·lel"

Amb aquestes paraules comencem la nostra conversa amb Jordi Romeu. En Jordi és una veritable institució al Poblesec; no pot donar ni dos passos pel barri sense que algú el saludi. No en va ha estat durant vint anys el president de la Coordinadora d'Entitats del Poblesec, càrrec que ara a deixat per donar pas a noves generacions, encara que hi seguirà vinculat com a vocal. Des dels 14 anys ha estat vinculat al món associatiu del Poblesec, amb el moviment escolta o fundant la Colla de Gegants.

"Quan varem crear la Coordinadora, ara ja fa 20 anys, estàvem en hores baixes al barri. S'havia perdut la Festa Major i hi havia molt poca vida cultural, festiva i associativa. Les entitats estaven molt tancades en si mateixes, no reflectien la seva tasca i la gent no les coneixia." Ens explica. Poc a poc, amb l'impuls d'en Jordi i d'altres entusiastes com ell, les coses varen anar canviant.

"El primer pas va ser crear una mostra d'entitats on tot el moviment associatiu va sortir al carrer per a donar a conèixer al barri tot el que feien, va ser la primera mostra d'entitats de tot Barcelona!!" ens diu amb orgull...I varen començar a recuperar festes tradicionals com Nadal Solidari, els Reis, la revetlla de Sant Joan, el Carnestoltes, i la Festa Major *"i es varen crear noves entitats, com per exemple la Colla de Gegants i Diables"*.

Amb les entitats del barri consolidades (actualment n'hi ha 84), l'altra gran "batalla" de la Coordinadora va ser la de reivindicar espais públics i equipaments, colze a colze

amb el Districte. Ara el barri compta amb un Centre Cívic, El Sortidor, una biblioteca, residències per a la gent gran i equipaments esportius. En aquest punt torna a sortir en Jordi més reivindicatiu: *"Ens fa falta molt camí per recórrer en aquest aspecte; tenim mancances encara ara en equipaments esportius, volem una pista coberta i més espais pels joves del barri. Ara al Poblesec hi ha noves necessitats -ens comenta- moltes d'elles derivades de l'última onada d'immigració i s'ha de continuar treballant per la cohesió social del barri; ho hem de fer tots junts: associacions, comerços, entitats i naturalment amb l'administració pública"*.

I el Paral·lel Jordi, com el veus? *"Amb esperança. Home, varem crear l'Associació d'Amics del Paral·lel, però encara ens falta molt per donar-li una certa dignitat a l'avinguda. L'han deixat morir. Per això és important el projecte de la Fundació El Molino; s'ha de continuar treballant per recuperar el comerç, els restaurants i bars, els hotels, per tornar-li la vida al Paral·lel. L'obertura de El Molino li donarà molt d'impuls"* ens diu convençut. I la seva última reivindicació: *"tinc ganes que s'acabin les obres d'arranjament de la Plaça Bella Dorita, que crec que s'hauria de dir Plaça de El Molino, com tothom la coneix al barri"*.

teatres del Paral·lel

LA GLÒRIA DEL MERCAT amb JOAN PERA

TEATRE CONDAL
Del 7 al 26 de Juliol

Autor: Joan Pera
Direcció: Víctor Muñoz i Calafell

històries del paral·lel i els seus barris

Aquesta secció es fa amb la teva col·laboració.

Envia'ns un article relacionat amb el Paral·lel i els seus barris, la seva història, anècdotes o personatges curiosos per correu electrònic a:

fem@fundacioelmolino.org

o per correu postal a:

FEM / C/ Pedro i Pons, 9-11 8^è 3^a / 08034-Barcelona.

L'article ha de tenir un mínim de 200 paraules i un màxim de 500, i ha d'estar signat amb el teu nom i cognoms, afegint una adreça de correu electrònic o un telèfon de contacte. Pots incloure fotografies (per e-mail en els formats jpg, tiff o pdf, amb un pes màxim de 3 megas cadascuna).

col·labora amb la FEM

Si vols adherir-te a la Fem, descarrega l'impres d'adhesió des de la nostra web (www.fundacioelmolino.org), emplena'l i envia'l per mail o per correu postal. No oblidis indicar totes les teves dades i incloure la teva signatura.

Edita la separata: FEM (Fundació El Molino)

Direcció: Elvira Vázquez

Equipo de redacción: Fundadores y miembros de la FEM

E-mail de contacto: fem@fundacioelmolino.org

ZonaSec y la FEM no se hacen responsables de las opiniones publicadas en esta separata.

FEM el nou El Molino

Un edifici intel·ligent pel Paral·lel

La enginyeria "JMA i Professionals Associats-ACED" és una de les empreses que col·laboren en l'obra d'aixecar El Molino. Amb més de 30 anys d'experiència aquesta empresa d'enginyeria està especialitzada en obra civil, mecànica i instal·lacions (estructures, climatització, electricitat...), estalvi i optimització d'energies i seguretat industrial. Des de la direcció d'ACED ens expliquen que "s'ha buscat la integració de les instal·lacions dins d'El Molino amb les exigències que es mereix aquest emblemàtic espai. Així intentem aconseguir la màxima comoditat i eficiència, fent compatible el confort dels seus espais amb els requeriments de seguretat propis d'un espai de pública concurrència, aplicant les millors tecnologies del mercat".

Els hi demanem quins elements destacats han integrat a l'obra, no només per el nostre estimat El Molino, sinó per evitar qualsevol tipus de molèsties als veïns i millorar la seva qualitat de vida. I com que no som enginyers, us fem un resum de les seves principals actuacions:

- Instal·lació d'una estació transformadora per l'edifici per tal de no sobrecarregar les línies del barri.
- El sistema de climatització serà silenciós i acurat, defugint de microclimes dins de la ciutat, per tal de no passar fred a l'estiu ni calor a l'hivern. S'aplicarà un sistema de free-cooling que garanteix el màxim benestar.
- Aplicació d'una gestió integrada, que farà d'El Molino un edifici intel·ligent que treballa tot sol, mitjançant sistemes de tecnologia d'última generació per aconseguir que la gestió de tot l'edifici sigui centralitzada, amb la integració total de la climatització, l'enllumenat, la producció d'aigua calenta, dels sistemes de seguretat i contra incendis.
- Per tal de respectar al màxim el medi ambient s'aprofitarà l'energia solar per la producció d'aigua calenta, per les dutxes i la cuina.

L'objectiu final d'ACED és aconseguir que tant públic com artistes es trobin com a casa, amb totes les comoditats i elements de seguretat necessaris. D'això en donem fe, ja que els veiem treballar amb professionalitat i il·lusió: "No només ens mou el treball i la professionalitat, sinó que som conscients de que estem reconstruint un dels espais emblemàtics de la ciutat de Barcelona; això ens aporta un plus de responsabilitat i d'il·lusió a la nostra feina, i perquè no dir-ho, d'orgull de fer-ho possible".